

Jean A. Stevens

Prima consilieră în Președinția generală a Societății Primare

Să devenim ca un copil

Dacă avem o inimă dispusă să învețe și o dorință de a urma exemplul copiilor, însușirile lor divine pot deține cheia creșterii noastre spirituale.

În marea Sa înțelepciune și dragoste, Tatăl nostru din Cer Își trimite fiii și fiicele de spirit pe acest pământ în calitate de copii. Ei sunt trimiși familiilor ca daruri prețioase, având o natură și un destin divine. Tatăl nostru Ceresc știe că toți copiii sunt un instrument care ne ajută să devenim asemănători Lui. Sunt atât de multe lucruri pe care le putem învăța de la copii.

Acest adevăr important a fost demonstrat acum câțiva ani, când un membru al Celor Șaptezeci a avut o însărcinare în Hong Kong. El a vizitat o episcopie foarte modestă care avea greutăți în multe privințe, neputincioasă în eforturile ei de a-și asigura cele necesare. În timp ce episcopul descria situația lor, autoritatea generală a simțit că trebuia să-i îndemne pe membri să-și plătească zeciuiala. Episcopul, cunoscând situația lor financiară precară, era îngrijorat de cum va putea pune în aplicare acel sfat. S-a gândit la aceasta și a decis să vorbească cu cei mai credincioși membri din episcopia sa și să-i roage să-și plătească zeciuiala. În duminica următoare, s-a dus la Societatea Primară. El le-a predat copiilor despre legea zeciuiei și i-a întrebat dacă vor dori să plătească zeciuiala din banii pe care i-au câștigat. Copiii au spus că vor plăti. Și au plătit.

Mai târziu, episcopul a vorbit cu adulții din episcopie și le-a împărtășit că, în ultimele șase luni, copiii lor credincioși au plătit zeciuiala. I-a întrebat dacă ar dori să urmeze exemplul acestor copii și să facă la fel. Oamenii au fost atât de impresionați de sacrificiile pe care copiii au dorit să le facă, încât au făcut tot ceea ce era necesar pentru a-și plăti zeciuiala. Și zăgazurile cerului au fost deschise. Prin exemplul acelor copii credincioși, episcopia s-a întărit în supunere și mărturie.

Isus Hristos a fost Cel care ne-a învățat să privim la copii ca la un exemplu. Noul Testament consemnează răspunsul pe care El l-a dat atunci când apostolii L-au întrebat despre cine ar trebuie să fie cel mai mare în Împărăția cerurilor. Isus le-a răspuns la întrebare printr-o lecție mică, dar impresionantă. A chemat un copilaș la El, l-a așezat în mijlocul lor și a spus:

„Dacă nu vă veți întoarce la Dumnezeu și nu vă veți face ca niște copilași, cu niciun chip nu veți intra în Împărăția cerurilor.

De aceea, oricine se va smeri ca acest copilaș, va fi cel mai mare în Împărăția cerurilor” (Matei 18:3-4).

Ce ar trebui să învățăm de la copii? De ce exemple dau dovadă și ce calități, care ne pot ajuta în dezvoltarea

noastră spirituală, posedă ei?

Acești copii prețioși ai lui Dumnezeu ne sunt încredințați având inimile pline de credință. Sunt plini de credință și receptivi la șoaptele Spiritului. Ei sunt exemple bune de umilință, supunere și dragoste. Adesea, ei sunt primii care dau dovadă de dragoste și sunt primii care iartă.

Permiteți-mi să împărtășesc câteva exemple despre felul în care copiii ne binecuvântează viețile prin exemplele lor inocente dar puternice de însușiri asemănătoare cu ale lui Hristos.

Todd, un băiețel de numai doi ani, s-a dus cu mama lui la un muzeu unde avea loc o frumoasă expoziție specială de tablouri ce-L înfățișau pe Salvator. În timp ce treceau pe lângă aceste picturi ce înfățișau imagini sacre, ea l-a auzit pe micuțul ei băiat rostind numele „Isus”. S-a uitat în jos și l-a văzut privind imaginile și ducându-și brațele la piept și aplecându-și capul. Am putea învăța de la Todd câte ceva despre umilință sau pioșenie și despre dragostea pentru Domnul?

Toamna trecută, am urmărit exemplul unui băiat în vârstă de zece ani din Armenia. În timp ce așteptam să înceapă adunarea de împărtășanie, el a observat că cea mai în vârstă membră a ramurii sosise. El a fost cel care s-a dus repede lângă ea, oferindu-și brațul pentru a o sprijini în mersul ei nesigur. A ajutat-o să se așeze în primul rând al capelei de unde putea auzi. Oare acest simplu act de bunătate ne poate învăța că cei care sunt mai mari în împărăția Domnului sunt cei care caută ocazii de a-i sluji pe alții?

Katie, o fetiță de la Societatea Primară, ne învață ceva în timp ce observăm influența pe care o are asupra familiei. A participat la Societatea Primară și s-a simțit atrasă de învățăturile Evangheliei. Cu o credință

și mărturie întărite, Katie a lăsat un bilet pe perna părinților ei. A scris că adevărurile Evangheliei și-au găsit „un cămin în inima ei”. Și-a împărtășit dorința puternică să fie aproape de Tatăl Ceresc, să fie supusă poruncilor Sale și ca familia ei să fie pecetluită în templu. Simpla mărturie a scumpei lor fiice a pătruns în inimile părinților în mod profund. Katie și familia ei au primit rânduielile sacre din templu, ce îi leagă pentru totdeauna. Inima plină de credință a lui Katie și exemplul ei au adus binecuvântări eterne familiei sale. Oare mărturia ei sinceră și perspectiva eternă ne pot ajuta să vedem mai clar ce contează cel mai mult?

Familia noastră învață multe lucruri de la o rudă apropiată, Liam, în vârstă de șase ani. Anul trecut a avut de luptat împotriva unei tumori maligne agresive la creier. După două intervenții chirurgicale dificile, s-a decis că tratamentul cu radiații era, de asemenea, necesar. În timpul acestor tratamente repetate, el trebuia să fie complet singur și să rămână nemișcat. Liam nu voia să fie anesteziat pentru că nu-i plăcea felul în care îl făcea să se simtă. Era convins că dacă va putea să audă vocea tatălui său prin interfon, el putea rămâne nemișcat fără a i se administra sedative.

În acele momente grele, tatăl lui

i-a vorbit cuvinte de încurajare și dragoste: „Liam, deși nu mă vezi, sunt chiar aici. Știu că poți reuși. Te iubesc!”. Liam a încheiat cu succes cele 33 de tratamente cu radiații fără să se miște deloc, o realizare pe care doctorii au considerat-o imposibilă fără anestezie pentru o persoană atât de tânără cum era el. În tot timpul acelor luni dificile și pline de durere, optimismul contagios al lui Liam a fost un exemplu puternic despre cum să facem față adversității cu speranță și chiar cu bucurie. Doctorii săi, asistentele sale medicale și alții au fost inspirați de exemplul lui.

Învățăm cu toții lecții importante de la Liam – lecții despre cum să alegem să avem credință și despre încredere în Domnul. Asemenea lui Liam, noi nu Îl putem vedea pe Tatăl nostru Ceresc, dar Îi putem asculta glasul pentru a ne oferi tăria de care avem nevoie pentru a rezista în fața provocărilor vieții.

Putem, oare, înțelege mai bine din exemplul lui Liam cuvintele regelui Benjamin despre cum să devenim ca un copil – ascultător, blând, umil, răbdător și plin de dragoste? (vezi Mosia 3:19.)

Aceste experiențe ne oferă exemple ale unora dintre însușirile pe care le au copiii și pe care trebuie să ni le dezvoltăm sau să le redescoperim în noi înșine pentru a intra în împărăția cerurilor. Ei sunt spirite pure care nu sunt influențate de lume – ușor de învățat și plini de credință. Este ușor de înțeles că Salvatorul are o dragoste și o apreciere speciale față de copilași.

Printre evenimentele supreme din timpul vizitei Salvatorului pe continentul American, se remarcă slujirea Sa plină de dragoste oferită copiilor. El a slujit fiecărui copil cu blândețe.

„Iar El i-a luat pe pruncii lor, unul câte unul, și i-a binecuvântat și S-a rugat Tatălui pentru ei.

*O familie Dumnezeu ne-a dat
Pentru a ne ajuta –
Ne iubește pe toți,
Căci suntem familia Sa.*
(„Dumnezeu ne-a dat o familie”,
Liahona, octombrie 2008,
p. P12–13).

Aici, în familiile noastre, într-o atmosferă de dragoste și credință, putem observa și aprecia, într-un mod mai personal, însușirile divine ale copiilor Săi de spirit. Aici, în familiile noastre, inimile noastre pot deveni mai tandre și putem avea, cu umilință, dorința de a ne shimba, de a deveni mai asemănători unui copil. Acesta este procesul prin care devenim mai asemănători lui Hristos.

V-au privat vreunele dintre experiențele vieții de inima credincioasă și de credința de copil pe care ați avut-o cândva? Dacă acest lucru s-a întâmplat, priviți în jur la copiii din viața dumneavoastră. Iar, apoi, priviți din nou. Ar putea fi copii din familia dumneavoastră, de peste drum sau de la Societatea Primară din episcopia dumneavoastră. Dacă avem o inimă dispusă să învețe și o dorință de a urma exemplul copiilor, însușirile lor divine pot deține cheia creșterii noastre spirituale.

Tot timpul voi fi recunoscătoare pentru binecuvântarea de a avea propriii mei copii. Exemplele fiecăruia m-au învățat lecții de care am nevoie. Ei m-au ajutat să devin o persoană mai bună.

Îmi depun umila mărturie că Isus este Hristosul. El este Fiul perfect – ascultător, blând, umil, răbdător și plin de dragoste. Mă rog ca fiecare dintre noi să dorească în inima sa să-I urmeze exemplul, să devină asemenea unui copil și, astfel, să se întoarcă la casa noastră cerească, în numele lui Isus Hristos, amin. ■

Și atunci când El a făcut aceasta, El iarăși a plâns ...

Și a spus mulțimii, zicându-le: «Iată-i pe cei mici ai voștri» (3 Nefi 17:21–23).

Vârstnicul M. Russell Ballard ne-a învățat despre importanța sfatului oferit de Salvator de a-i „[vedea] pe cei mici ai voștri”. Elder Ballard a spus: „Observați că El nu a spus «aruncați o privire la ei» sau «observați-i în treacăt» sau «priviți-i din când în când încotro se îndreaptă în general». El a spus: *Iată-i*. Pentru mine, acest lucru înseamnă că ar trebui să-i

cuprindem cu toată privirea noastră și cu toată inima noastră; ar trebui să-i observăm și să-i apreciem pentru cine sunt cu adevărat: copii de spirit ai Tatălui nostru Ceresc cu însușiri divine” („Behold Your Little Ones”, *Tambuli*, octombrie 1994, 40; subliniere adăugată).

Nu există un alt loc mai bun în care să-i vedem pe cei mici ai noștri decât în familiile noastre. Căminul este un loc în care toți putem învăța și crește împreună. Unul dintre frumoasele noastre cântece ale Societății Primare ne învață acest adevăr: